

at reducere de Fordringer, der i Lovforslaget § 1 ere stillede med Hensyn til Tællemaaden, idet vi mene, at naar man indskrænker sig til at bruge den galvaniserede Jerntraad over Udgangsdøren i samme Bredde, som ellers forlangt med Hensyn til Anbringelsen af Jerngittere, har man faaet nogen mere Betryggelse imod, at Taget ved at nedskrive skal affærre Passagen, hvorved undertiden Kreaturer og vel ogsaa Mennesker kunne indebrænde. Jeg kan i saa Henseende ganske henholde mig til, hvad der blev bemærket af den ærede Ordfører. Jeg anser forøvrigt ikke dette Spørgsmaal for at have stor finantiel Betydning. Det er, som bekendt, Tilfældet, at man paa mange Egne allerede nu saagodt som udelukkende bruger galvaniseret Jerntraad til Tækning, uden at dette er paabudt. Jeg kjenner mange Steder, hvor man slet ikke bruger Tælle-garn eller andet Materiale, men udelukkende galvaniseret Jerntraad. Jeg mener dog, at det ikke vil være rigtigt at paahyde Anvendelsen af dette Materiale, thi det kan ikke negtes, at det volder en stor Udgift — det er vel ikke nogen overordentlig stor Udgift, men er dog altid en Merudgift — og dertil kommer, som det ogsaa blev fremhævet af den ærede Ordfører, at der er Fare for, at Kreaturerne kunne faae Jerntraadene i Livet, forsluge sig paa dem, blive syge og undertiden dø deraf. Naar man skal afribe et gammelt Tag, der udelukkende er tækket med galvaniseret Jerntraad, kan man vanskeligt faae sondret den saaledes, at man kan forebygge, at Kreaturerne faae den. Bigelebes er man udsat for, at den kommer paa Marken ved Udførslen. Man løber saaledes altid Fare for, at Kreaturerne kunne sluge den. Det forekommer mig imidlertid, at man ikke med Grund kan sige, at den Fordring, der stilles i Vædringsforslaget Nr. 2, er for stor. Vil man ikke bruge et Jerngitter over Udgangsdøren, er det kun forlangt, at man skal tælle med Jerntraad i en lignende Bredde, som et Jerngitter vilde indtage. Det forekommer mig, at skal der overhovedet gives nogen Betryggelse, og skal Udgangsdøren holdes fri, kan man ikke stille mindre Fordringer, end her er stillet. Jeg tillader mig derfor at anbefale dette Flertallets Vædringsforslag. En Del af de øvrige Vædringsforslag har jeg deltaget med nogle andre Medlemmer i at stille som Mindretal. Jeg kan med Hensyn til disse Vædringsforslag i det Hele henholde mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup). Det er Vædringsforslaget under Nr. 5 til § 2 og et Par

andre Forslag. Jeg skal dog tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger angaaende Vædringsforslaget Nr. 24 til § 15, som er stillet af et Flertal. Det forekommer mig, at man skal helst blive ved Bestemmelsen i Loven af 2den Marts 1861. Det tiltaler mig ikke, at man gaar bort deraf og hderligere vil have en Tilshynsmand, der skal afgjøre, hvorvidt de Indretninger, der blive udførte, ere forsvarlige eller ikke. Ganske vist har Flertallet noget lempet Bestemmelsen i Lovforslaget, idet det kun forlanges, at Tilshynsmanden skal møde, naar han bliver tilkaldt; men det forekommer mig, at det ikke saa sjældent kan bringe Forstyrrelse ind, at vi have en saadan Tilshynsmand, og det er jo ganske rigtigt udtalt af den ærede Ordfører for Mindretallet, at selv om han først tilkaldes, efter at Bygningen er opført eller Indretningen foretaget, er det aabenbart, at det undertiden, og vist ikke sjældent, dog kan give Anledning til, at der kan indtræde Forlegenheder for de Paagjældende, og det maatte uforfshldt. Dertil kommer endvidere, at det ikke er saa afgjort, at en saadan Tilshynsmand er i Besiddelse af den fornødne Indsigt til at kunne bedømme f. Ex. meget vanskelige nye Indretninger. Uagtet en saadan Mand kan være en meget dygtig Haandværker, er det ikke afgjort, at han vil være i Stand til med fornøden Indsigt at kunne bedømme flige Foretagender, og saa forekommer det mig, at det meget let kan bringe Forstyrrelse og Ubehageligheder, som man ellers kunde undgaa. Jeg kan endvidere ikke skjønne rettere, end at det Tilshyn, vi have efter den nu bestaaende Lov, er tilstrækkeligt til, at man nogenledes kan gaa ud fra, at der bliver efterjet, hvor det er nødvendigt, ligesom jo ogsaa de Paagjældende, der bygge, som Regel kunne siges at være interesserede i ikke at bygge paa anden Maade, end at de kunne antage, at det vil blive godkjendt, og derfor forekommer det mig, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at gaa bort fra den muggjældende Bemælsse, at det er Sognefogden, der under Politimesterens og Amtmandens Tilshyn har at føre det regelmæssige Tilshyn med Bygningen. Jeg kan derfor ikke Andet end fraraade det Vædringsforslag, der er stillet under Nr. 24, da det efter min Opfattelse er et Forslag, der ikke vil afgive nogen væsentlig hderligere Betryggelse for, at de Bygninger og Indretninger, der udføres, blive udførte hensigtsmæssigere end hidtil, foruden at det utvivlsomt i mangfoldige Tilfælde vil fremkalde Ubehageligheder, Forstyrrelser og forøgede Afgifter for de Paagjældende, som skulle bygge. Derfor vil jeg,